

Hart, Maarten 't – Dienstreizen van een thuisblijver

Privé-domein 319 pagina's

In deze dienstreizen beschrijft Maarten 't Hart zijn kennelijk onvermijdbare uitstapjes die voortvloeien uit zijn schrijverschap. Aan de ene kant koketteert hij met zijn weerzin tegen reizen in het algemeen en literaire bezigheden elders dan thuis. Anderzijds maakt hij toch nog heel wat uitstapjes naar andere landen waar zijn boeken in vertalingen verschijnen of naar tv studio's waar hij zich volgaarne laat bevragen. Met die weerzin zal het nog wel meevallen. Ook 't Hart doet aan image building. Is niets mis mee natuurlijk maar ik prefereer toch een schrijver die in een dergelijk standpunt wat vaster staat dan Maarten 't Hart va zichzelf vraagt.

Dat neemt allemaal niet weg dat 't Hart wel een rasverteller is en hij weet heel wat lezenswaardige anekdotes op te dissen. Want daarom gaat het hier, anekdotes uit een schrijversleven en sommige zijn echt juweeltjes, zoals de onnavolgbare geschiedenis van zijn Hongaarse vertaler, maar ook *Voorspel tot de laatste dienstreis* is schitterend. Het minst geslaagd vind ik *Dienstreizen naar Duitsland* over zijn agente aldaar, het zeurt maar door en er komt geen eind aan. Maar daar staat dan wel weer een prachtig verhaal over zijn Maassluis tegenover, een mooie constante in het werk van 't Hart.

Soms schrijft hij wat slordig in deze verzameling kronieken, soms wil ik mijn best doen om Maarten 't Hart te horen tijdens het lezen, op de een of andere manier maakt dat zijn lectuur een stuk aangenamer nog. Leuk, aangename verpozing deze *Dienstreizen*, geen boek dat je bij blijft. Maar ik heb wel een

groot zwak voor deze schrijver en muziekminnaar die werkelijk prachtig kan schrijven, vooral over zijn vlucht uit het diep religieuze Maassluis.

Enno Nuy

April 2011